

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

(1) ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ		
ΤΜΗΜΑ	ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΦΠ3.6	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΗΘΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ <i>σε περίπτωση που οι πιστωτικές μονάδες απονέμονται σε διακριτά μέρη του μαθήματος π.χ. Διαλέξεις, Εργαστηριακές Ασκήσεις κ.λπ. Αν οι πιστωτικές μονάδες απονέμονται ενιαία για το σύνολο του μαθήματος αναγράψτε τις εβδομαδιαίες ώρες διδασκαλίας και το σύνολο των πιστωτικών μονάδων</i>		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
		3	5
<i>Προσθέστε σειρές αν χρειαστεί. Η οργάνωση διδασκαλίας και οι διδακτικές μέθοδοι που χρησιμοποιούνται περιγράφονται αναλυτικά στο (δ).</i>			
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ <i>γενικού υποβάθρου, ειδικού υποβάθρου, ειδίκευσης, γενικών γνώσεων, ανάπτυξης δεξιοτήτων</i>	ΓΕΝΙΚΟΥ ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	ΟΧΙ		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	ΕΛΛΗΝΙΚΑ		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

(2) ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

<p>Μαθησιακά Αποτελέσματα <i>Περιγράφονται τα μαθησιακά αποτελέσματα του μαθήματος οι συγκεκριμένες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες καταλλήλου επιπέδου που θα αποκτήσουν οι φοιτητές μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος.</i> <i>Συμβουλευτείτε το Παράρτημα Α</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Περιγραφή του Επιπέδου των Μαθησιακών Αποτελεσμάτων για κάθε ένα κύκλο σπουδών σύμφωνα με το Πλαίσιο Προσόντων του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης • Περιγραφικοί Δείκτες Επιπέδων 6, 7 & 8 του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων Διά Βίου Μάθησης και το Παράρτημα Β • Περιληπτικός Οδηγός συγγραφής Μαθησιακών Αποτελεσμάτων
<p>Μαθησιακοί στόχοι:</p> <p>*Η κατανόηση βασικών όρων του λεξιλογίου της ηθικής φιλοσοφίας. *Η γνώση των δομικών στοιχείων των κυρίων ηθικών θεωριών. *Η δυνατότητα αναγνώρισης επιχειρημάτων υπέρ και κατά των συγκεκριμένων θεωριών.</p> <p>Με την ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής θα πρέπει:</p> <p>*Να αναγνωρίζει τις θέσεις των βασικών ηθικών θεωριών. *Να αναγνωρίζει τις διαφορές μεταξύ μορφών δεοντοκρατίας. *Να αναγνωρίζει τις διαφορές μεταξύ μορφών ωφελιμισμού.</p>

***Να έχει μια εποπτεία του συνολικού εγχειρήματος της ηθικής φιλοσοφίας και της κοινωνικής επίδρασής του μέσω της εφαρμοσμένης ηθικής αλλά και ηθικών θεωριών με άμεσο πρακτικό αντίκτυπο, όπως η ηθική της φροντίδας**

Γενικές Ικανότητες

Λαμβάνοντας υπόψη τις γενικές ικανότητες που πρέπει να έχει αποκτήσει ο πτυχιούχος (όπως αυτές αναγράφονται στο Παράρτημα Διπλώματος και παρατίθενται ακολούθως) σε ποια / ποιες από αυτές αποσκοπεί το μάθημα;

Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών

Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις

Λήψη αποφάσεων

Αυτόνομη εργασία

Ομαδική εργασία

Εργασία σε διεθνές περιβάλλον

Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον

Παράγωγή νέων ερευνητικών ιδεών

Σχεδιασμός και διαχείριση έργων

Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην πολυπολιτισμικότητα

Σεβασμός στο φυσικό περιβάλλον

Επίδειξη κοινωνικής, επαγγελματικής και ηθικής υπευθυνότητας και ευαισθησίας σε θέματα φύλου

Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής

Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης

.....

Άλλες...

.....

Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης

Αυτόνομη εργασία

Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής

Παράγωγή νέων ερευνητικών ιδεών

(3) ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Οι διάφορες θέσεις που σημαδεύουν την ανάπτυξη της σύγχρονης ηθικής φιλοσοφίας εξαρτώνται αναπόφευκτα από την τροπή που πήρε η ηθική σκέψη την εποχή του Διαφωτισμού με τη διαμόρφωση μιας σειράς βασικών κανονιστικών αρχών, όπως η ωφέλεια, το καθήκον, τα ηθικά συναισθήματα, η αυτονομία, τα δικαιώματα, μεταξύ άλλων.

Είναι αυτονόητο ότι η ηθική συλλογιστική και ο ευρύτερος φιλοσοφικός προσανατολισμός των ρευμάτων που αναπτύχθηκαν εντός της σύγχρονης ηθικής δεν είναι απομονωμένα από άλλα φιλοσοφικά πεδία όπως η γνωσιοθεωρία, η οντολογία, η φιλοσοφική ψυχολογία τόσο εντός της αναλυτικής όσο και εντός της ηπειρωτικής φιλοσοφικής παράδοσης.

Σημαντική, συνεπώς, είναι η ανάδειξη των κυριότερων ηθικών θεωριών που αναπτύσσονται τόσο στο πεδίο της κανονιστικής ηθικής όσο και σε εκείνα της μεταηθικής, με άλλα λόγια, της φιλοσοφικής διερεύνησης της ηθικής γλώσσας, και, πιο πρόσφατα, της εφαρμοσμένης ηθικής.

Παιονίδης, Φ. Υπέρ του Δέοντος. Εκκρεμές. 2007.

Πελεgrίνης, Θ. Ηθική Φιλοσοφία. Παπασωτηρίου. 2011.

Atkinson, R. F., Εισαγωγή στην Ηθική Φιλοσοφία. Σύγχρονη Παιδεία. 2012.

Darwall, S. Consequentialism. Blackwell. 2003.

Foot, P. Virtues and Vices. Blackwell. 1978.

Rawls, J. Lectures on the History of Moral Philosophy. Harvard University Press. 2000.

Φρανς ντε Βάαλ: Πρωτεύοντα και φιλόσοφοι. Πώς εξελίχθηκε η ηθική, Αλεξάνδρεια, Αθήνα 2015

Παπανούτσος Ευάγγελος: Ηθική, Νόηση. 2010